

Antti Rantanen

YKSIN HALKI ALPPIEN

GR5: GENEVEJÄRVELTÄ NIZZAAN

**Yksin halki Alppien – GR5: Genevejärveltä
Nizzaan**

© Antti Rantanen 2015

Kansi ja kuvat: Antti Rantanen
longdistancetrail.wordpress.com

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-318-441-1

SISÄLLYS

Kohti etelää	7
Naisseurassa	12
Harmaus	18
Sveitsissä	26
Talvi	31
Kiertotie	39
Palautuminen	47
Matka jatkuu	50
Maailman katolla	56
Kalamies	62
Kultainen aula	68
Halki valkoisen sydämen	76
Viimeinen rutistus	83
Välähdys yössä	89
Saapuminen etelään	96
Arpa on heitetty	102
Ahdistava sivistys	108
Lentävä hollantilainen	115
Rajoilla	122
Iltakaljat	127
Bousieyas	131
Vahtikoirat	140
Viimeinen iso kivi	146
Kuumuus	153
Hetki koittaa	158
Sininen horisontti	165

Liite 1. Suuntaa antava kartta

Liite 2. Päiväkohtaiset tilastot

"I feel great gratitude for being here, for being, rather, for there is no need to tie oneself to the snow mountains in order to feel free. I am not here to seek the "crazy wisdom"; if I am, I shall never find it. I am here to be here, like these rocks and sky and snow, like this hail that is falling down out of the sun."

- Peter Matthiessen, *Snow Leopard*, 1978

Kohti etelää

27.6. päivä 0

Aika polulla: 15:30 – 18:00

Matka: 7 km

Nousua/laskua: 800 m/0 m

Tuijotin miettelääni Genevejärven turkoosia pintaa, jonka yllä paksut pilvimassat leijailivat. Tuuli kävi sen takaa pohjoisesta tuoden mukanaan epävakaa näköistä säätä Sveitsin puolen Alpeilta. Onneksi ei vielä satanut. Koko menneen talven ja pitkän kevään olin odottanut seisovani järven rannalla, suuren seikkailun lähtöviivalla. Järvi merkitsi kuitenkin vain alkua, sillä määränpäni sijaitsi kaukana etelässä. Katselin vielä hetken vuorten ja matalien pilvien peittämää pohjoisranta, kunnes käänsin sille selkäni ja otin suunnan kohti Välimerta. Kiristin remmejä ja yritin saada rinkan asettumaan mukavammin. Vaellussauvojen lenkit sujahtivat käsiin kuin vanhasta tottumuksesta. Vaikka ensiaskeleet tuntuivat hieman oudoilta, oli helpotus päästä vihdoin liikkeelle.

Löysin vaivatta ensimmäisen punavalkoisen opasviitan, jonka luota tie kävi jyrkästi ylöspäin mutkitellen läpi hiljaisen St Gingolphin kylän ja sen viimeisten asutusten. Hetken kuluttua olin yhtäkkiä yksin metsässä, jossain ympärillä nousvien Alppien ensimmäisten seinämien kätköissä. Keho oli yllättävästä rasituksesta ihmeissään, ja tuntui kuin olisin hyytymässä jo ensimmäiseen ylämäkeen. Täysi rinka painoi raskaana selässä kuin epätietoisuus tulevasta, eikä jaloista tahtonut löytynyt potkua. Alkujärkytys iski kovaa.

Vaikka kello näytti vasta kolmea, oli päivä ollut pitkä. Olin jättänyt kotioven aamuneljältä ja suunnannut ensin Hel-sinki-Vantaan kentälle, josta lensin aamulennolla suoraan Sveitsin Geneveen. Kaupungista ostin retkikeittimeen kaasun ennen kuin nousin parin tunnin bussimatkalle kohti reittini virallista lähtöpistettä, St Gingolphin kylää, aivan Sveitsin ja Ranskan välisellä rajalla. Matkustaminen kotoa reitille tuntuu

aina vaelluksen vaikeimmalta osuudelta kulkuyhteyksien järjestämisen vuoksi, mutta olin siitä selviytynyt. Edessäni odotti nyt yksinkertaisen miehen yksinkertainen kesäloma; noin kuukauden ja kuudensadan kilometrin taival halki Ranskan Alppien aina Välimeren rannalle saakka, kuuluisa GR5-vaellusreitti.

GR tulee ranskankielen sanoista *grande randonnée* ja tarkoittaa suurta vaellusta. Se on yhteinen nimitys eri pitkänmatkan vaellusreiteille, joita hoitaa Ranskassa maan virallinen vaellusjärjestö. Reitit erottaa toisistaan niiden järjestysnumero, ja ne vaihtelevat suuresti pituudeltaan. GR5 on yksi reittiverkoston tunnetuimmista vaelluksista ja lukeutuu samalla koko maailman vaikuttavimpiin vaelluskokemuksiin jylhien maisemiensa johdosta. Kokopitkä GR5 alkaa kaukaa Pohjanmeren rannikolta Hollannista ja kiemurtelee Euroopan halki aina Välimerelle saakka. Matkallaan reitti ohittaa Belgian Flanderin ja Vallonian, sukeltaa hetkeksi Luxembourgin ikiaikaisiin metsiin, kunnes se saavuttaa Ranskan ja Lorrainen alueen tasangot. Punavalkoisin viitoin merkitty polku jatkuu tämän jälkeen viistosti kohti etelää läpi Alsacen metsämaan ja Juran alueen vuoriston saapuen lopulta Genevejärven rannalle. Ihmisten puheissa GR5 yleensä tarkoittaa vain Genevejärven rannalta alkavaa alppiosuutta, vaeltajan suurta unelmaa ja reitin ehdotonta huipennusta, jossa mahtavat Ranskan Alpit sulkevat kulkijan kuukaudeksi otteeseensa ennen pääsyä perille Nizzaan ja Välimeren aurinkoon.

Alppiosuuden noin 600 kilometrin matka Välimerelle jakautuu kuuteen etappiin, joista jokainen on varsin erilainen haasteiltaan. Ensimmäinen etappi koostuu viidestä kävelypäivästä, jolloin reitti tunkeutuu yhä syvemmälle kohti Alppien kiistatonta valtiasta, Mont Blancin massiivia. Etenisin halki jylhän vuoristoseudun ja yli korkeiden solien ennen laskeutumista etapin päätepisteeseen, Chamonix'n laaksoon. Ensimmäiset viisi päivää tulisivat näyttämään seikkailulle suunnan oman jaksamisen ja Alppien lumitilanteen suhteen. Kevät oli saapunut myöhässä ennätyslumisen talven jälkeen,

mikä teki kesäkuun lopusta aikaisen ajankohdan aloittaa vuorten ylitys. Lumiraja ulottui monin paikoin yhä kahteen tuhanteen metriin, ja sitä korkeammat solat olisivat varmasti vielä paksujen kinosten alla. Minulla ei ollut jäärautoja tai hakkua, joten olin henkisesti varautunut kiertämään paikat, joissa kulku kävisi vaaralliseksi.

Päivä oli ollut yksi niistä, jotka tuntuvat varsin epätodellisilta ja herättävät alkuun vain ihmetyksen – mitä olen oikein tekemässä? Jaksaisinko kävellä sellaisen matkan, toimisivatko varusteet, välttäisinkö onnettomuudet ja eksymisen Alppien lumisille rinteille? Kaikenlaisia kysymyksiä oli pyörinyt päässä pitkin päivää, joista suurimpana huolena Alppien sen hetkinen lumitilanne. Ensimmäisten askelten mukana mieli alkoi hiljalleen tyyntyä, ja turhat huolet katosivat sitä mukaa mitä syvemmälle vuoristoon kuljin.

Kävelin verkkaisesti tunnin verran pitkin ylöspäin viettäviä polkuja, jotka johtivat reitin ensimmäiseen kyläpahaseen. Novellen kylä vaikutti autiolta, ja paikka oli kuin villin lännen aavekaupunki, vaikkakin aavikon sijaan vehreiden rinteiden keskellä. Jatkoin ripeästi ohi suljetun hotellin ja ränsistyneiden talojen, joiden ikkunat olivat tiukasti luukutettu.

Syvään uurtunut jokilaakso kääntyi samalla hiljalleen kohti lounasta, josta vyöryivät päälle yhä korkeammiksi käyneet kukkulat kuin loppumattomana nauhana. Iltapäivä oli ollut hiljainen, eikä muita kulkijoita tai eläimiä ollut näkynyt. En pystynyt kokonaan välttymään yksinäisyyden kylmältä varjolta, joka salakavalasti vaani alkumatkan metsäkoissa ja kuis-kutti ilmaan epävarmoja ajatuksia. Olin kuitenkin vakaasti halunnut lähteä matkaan yksin, joten en ollut tunteesta sen kummemmin huolissani.

Aloin käydä jo epätoivoiseksi yösijan suhteen, sillä kaikki metsän seasta rinteisiin raivatut ruohoaukeamat kasvoivat korkeaa heinää ja olivat karjaa varten aidattuja. Kello lähestyi kuutta, kun ohitin muutamia La Planchen maatalorykelmän rakennuksia ja saavuin pienelle hiekkaiselle parkkipaikalle, jo-

hon suunnittelin jo jääväni paremman puutteessa. Olin ennen reissua lukenut muiden kertomuksista lähistöllä sijaitsevista pienestä niitystä, jolle toivoin leiriytyväni ensimmäiseksi yöksi. Minulla ei ollut niitystä kuitenkaan sen tarkempaa kuvausta ja pelkäsinikin kävelleen sen ohi. Mietittyäni uudelleen sen mahdollista paikkaa, ajattelin tutkia maastoa vielä hetken eteenpäin.

Alppien ensimmäiset rivistöt kohoavat jylhinä kohti taivasta. Olo tuntuu niitä katsellessa pieneltä. Jännitys täyttää mielen. Edessä odottaa tuntematon vuoristo ja kuukauden taival kohti Välimerta.

Yksin halki Alppien on innokkaan vaellusharrastajan matkakuvaus unohtumattomasta seikkailusta halki Ranskan Alppien, läpi syvien ja vihreiden laaksojen, yli korkeiden ja lumenpeittämien solien, aina Genevejärven rannalta Nizzan aurinkoon.

9 789523 184411

